

Seznamte se s Richiem Smithem - nevšedním mužem vysokých ambicí

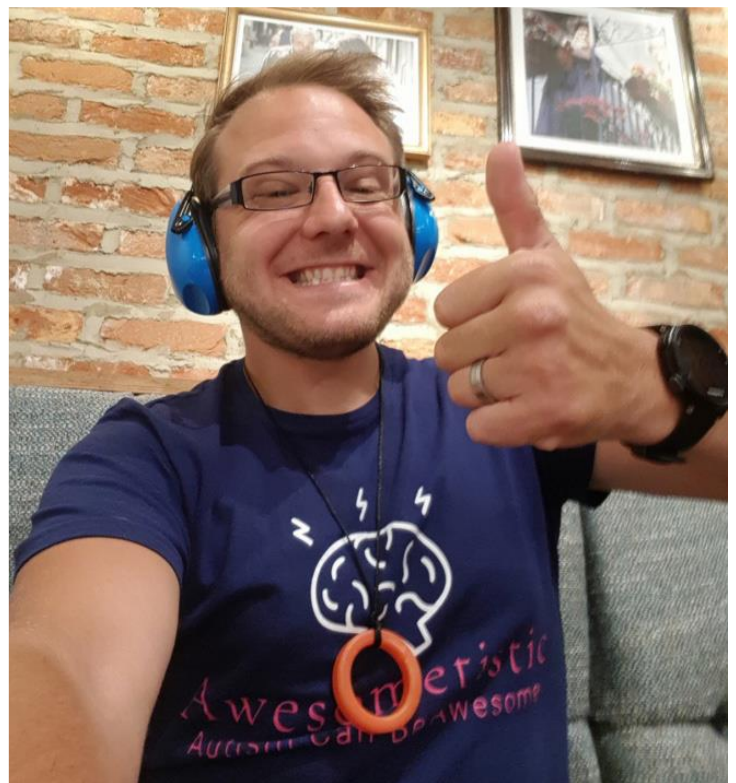
Zpracoval Michael Douša

Dobrovolník Mise Naděje, z.s. (www.misenadeje.cz)

Richie Smith je jednatelem Awesometistic, unikátní firmy zabývající se tréninkem s autisty. Sám byl diagnostikován poruchou autistického spektra ve 33 letech, proto je jeho cílem šířit pochopení a přijetí autismu všude, kam jen vkročí.

Můžeš se se mnou podělit o to, jaké bylo vyrůstat bez oficiální diagnózy autismu?

Vyrůstat bez diagnózy bylo obtížné. Měl jsem problémy s každodenním životem a nechápal jsem, kam vlastně ve světě patřím. Choval jsem se mnoha různými způsoby, aniž bych jim rozuměl a měl jsem problém s nimi přestat. Vyrůstat bez odpovědí na moje vlastní otázky týkající se mého chování bylo docela děsivé a podepsalo se to na mém sebevědomí. Musel jsem být v ústraní a všechno v sobě dusit. To mi pomohlo zjistit, co všechno moje tělo vlastně potřebuje a zjistil jsem mnoho o sobě a začal jsem si sebe více všimat. Díky tomu jsem se dokázal dostat i do prostředí, kde mi nikdo nebyl schopen pomoci, což mi svým způsobem restartovalo systém. Myslím, že právě tohle mi dává vynikající možnost pomáhat rodinám, podnikům, školám nebo veřejnosti všeobecně zjistit o PAS a jak můžou změnit své prostředí a chování, aby lidem s autismem pomohli.

Kdy jsi byl poprvé diagnostikován s autismem?

Až teprve v svých třiatřiceti mi byla řečena diagnóza a když jsem ji slyšel, cítil jsem se, jako by ze mě spadlo obrovské břímě a mohl jsem konečně být sám sebou. Kdyby mi tato diagnóza byla řečena už v mém dětství a dostal bych správnou pomoc, kterou jsem potřeboval po celou dobu svého vývoje, byl bych jiný a šťastnější. Vyrůstání bez odpovědí a to, že jsem se necítil jako ostatní kluci a holky, mě přinutilo jednat se sebou samým jako s bláznem, což bylo děsivé. Takže když už jsem vykročil na svou stezku životem jako diagnostikovaný, uvědomil jsem si, že jsem nebyl ten divný malý chlapec a že můžu být vlastně úplně fantastický člověk a měl bych si víc vážit toho, že jsem se s těmito problémy musel potýkat tak dlouho. Jako dospěláka mě autismus nezměnil jako osobnost, ale udělal mě mnohem šťastnějším a stejně tak mi zpříjemnil rodinné prostředí. Moje rodina a děti ze mě nyní dostanou mnohem více „mě“, protože už se nebojím a nemusím se schovávat. Autismus změnil jednu obrovskou věc - ukázal mi, že ať už byl můj předešlý život jakkoliv těžký, nyní už může být jenom úžasný.

Jaké jsou výhody člověka, jemuž byl diagnostikován autismus, i jako dospěláka?

Diagnózy mi pomohly dát dohromady všechny ty chybějící části skládačky, jichž jsem se sám nemohl dobrat a vidět, že jsem vlastně prima člověk a že jsem se naučil starat se o vlastní autismus, aniž bych to sám věděl. Po třicet let jsem se cítil jako blázen, protože jsem se bál ukázat svoje vlastní já. Ale teď se cítím jako všichni ostatní a konečně mám dobrý pocit z toho, že jsem sebou samým. Zpočátku to bylo těžké, ale jak jde čas, nabírám síly a učím se, že je v pořádku být sebou a ne tím „utlačeným“ Richiem. Vědění o svém autismu znamená, že se můžu soustředit na ty důležité věci v životě a nestarat se o svoje chování a činy; nechám svoje tělo, ať se s autismem popasuje samo a poslouchá, co po něm vlastně chci já, abych se mohl cítit šťastně. To, že o svém autismu vím, také pomohlo mému životu proto, že lidé, kteří mi rozumí a starají se, kolem mě dělají malé změny, abych si mohl užívat rodinného života a nebál se potlačování svojí osobnosti. Přijímají mě jako mě a je to úžasný pocit. Autismus je těžký a bere mi mnoho energie, abych prošel každým dnem, ale je to čas, kdy se cítím šťastný a užívám si života, o kterém si rád povídám a budu si ho pamatovat. Bez autismu bych asi neprošel životem tak, jak se mi to povedlo za těchto okolností. Jediné, co bych si přál, by bylo, abych svou diagnózu dostal už dřív, ale pouze za předpokladu, že by ostatní kolem mě měli pochopení. Naučil jsem se úžasné životní dovednosti, když jsem vyrůstal, ale doufám, že když nyní dítě dostane diagnózu, tak bude mít ve svém okolí dostatek pochopení a pomoci, aby se mohlo cítit prima a prožít život naplno.

Můžeš mi povědět něco o Awesometistic?

Založil jsem si vlastní podnik, abych zajistil, že žádný kluk ani děvče se nebude cítit jako já, když jsem vyrůstal. Autismus může být výborný, když máte kolem sebe lidi, kteří ho chtějí pochopit. Chodím do školek a škol, abych ukázal, že děti s autismem mohou mít úplně stejně plný život, jako kdokoliv jiný. Ukazuji jim, že když pochopíme svoje vlastní způsoby, můžeme vyrůst a být úžasní. Samozřejmě, můžu mluvit o tom všem špatném, ale mým cílem je ukázat, že může být méně toho špatného a mnohem víc zábavy s pochopením svých potřeb.

Co ti dalo inspiraci dělit se o své zkušenosti s ostatními?

Nechci, aby žádné další dítě muselo projít takovým dětstvím, jako jsem měl já - muset potlačovat PAS ze strachu z trestů či kritiky. Přesně proto jsem začal; pokud dokážu pomoci lidem pochopit dítě s autismem, pak dělám svou práci dobře. Když dítě s PAS dostane v životě dostatečnou podporu, není jediný důvod, proč nemůže v životě mít úspěšnou práci a rodinu.

Chci být schopen předat svou perspektivu o mé vlastní diagnóze a naději, že to může přimět rodinu, školu nebo firmu dostat vzhled do někoho, koho milují, s kým pracují, nebo s kým prostě přichází do kontaktu. Svět může být děsivým místem pro někoho s autismem, a když jim můžeme pomoci udělat svět o něco jednodušší, myslím, že bychom určitě měli.

Chtěl bys nějak poradit lidem s autismem?

Vím, že každý člověk s autismem je jiný, ale moje poselství zůstává stejné pro všechny: tyto děti potřebují vědět, že jsou milovány a že mohou být sami sebou bez strachu z toho, že budou souzeny, ať už doma, ve škole nebo na veřejnosti. Chci zvýšit všeobecné uvědomění o těchto problémech a předat trochu vzhledu do mého vlastního života s autismem s nadějí, že to může pomoci ostatním. Autismus může být dvakrát těžší, když nemáte nikoho, komu byste věřili, nebo s kým byste si mohli promluvit. Rodič má klíčovou zodpovědnost v pomoci dítěti s autismem a jeho rozvoji.

Z anglického originálu: Meet Richie Smith - A Remarkable Man With Big Ambitions, by Amy KD TOBIK, The Autism Parenting Magazine, Issue 84, Page 54 - 55

Prohlášení:

Autor tohoto článku si nijak nenárokuje autorská práva k ničemu v něm uvedenému. Tento článek není lékařskou radou ani lékařskou pomocí, je určen výhradně k informačním a vzdělávacím účelům a má nekomerční povahu